

Nagarduna
Mahayanavimśaka
"Sažetak Mahayane u dvadeset stihova"

Najdublje poštovanje trojnom dragulju!

1

Klanjam se Buddhi koji je sveznajući (sarvajna), oslobođen svih prijanjanja, i čije moći su nezamislive, i koji samilosno je podučavao istinu neizrazivu riječima.

2

U konačnoj istini nema nastanka (utpada), pa otud nema prestanka (nirodha).
Buddha je poput neba [koje nema ni početka ni kraja], a
osjetilna su bića (sattva) poput njega,
pa su stoga [ovo dvoje] iste prirode.

3

Nema rođenja na ovoj ili onoj strani [svijeta].
Sastavljene stvari (samskrta) nastaju iz svojih uvjeta.
Zato, one prazne (śūnya) su po prirodi.
Ovo spada u opseg znanja Sveznajućeg.

4

Sve se stvari po prirodi smatraju odražajima.
One čiste (śuddha) su i prirodno spokojne (śama),
lišene bilo kakve dvojnosti (advaya),
jednake (sama), zauvijek i u svim okolnostima (samanya)
ostaju na isti način (tathata).

5

U stvari, svjetovnjaci pripisuju sopstvo (atman) onom što nije sopstvo,
a na isti način zamišljaju sreću, patnju, ravnodušnost,
jade i oslobođenje.

6-7

Rođenje u šest područja postojanja u svijetu,
najviša sreća na nebu, velika bol u paklu -
sve ovo ne postoji u istini [i ne može se prihvatiti stvarnim],
kao ni zamisli da nepovoljni činovi vode u krajnju patnju, starost, bolest i smrt, a
da povoljni činovi sigurno proizvode ugodne [i željene] posljedice.
Uslijed lažnih zamisli bića proždiru vatre strasti
kao što šuma nestaje u šumskom požaru, pa tako padaju u pakao i sl.
Uslijed obmane javljaju se bića. Svijet je obmana (maya) i
postoji samo uslijed uzroka i uvjeta (hetu-prayaya).

8

Kao što se slikar uplaši stravičnog demona Yakše kojeg je sam naslikao,
tako se budala plaši u svijetu [uslijed svojih lažnih zamisli].

9

Kao što budala sama ulazi u živi pijesak i tamo nestaje,
tako bića tonu u živom pijesku lažnih zamisli,
nemoćna da se otud izbave.

10

Osjećaj jada proživljava se zamišljanjem stvari koja ustvari ne postoji.
Bića muče otrovi lažnih zamisli o objektu i opažanju [objekta od strane subjekta].

11

Motreći ova bespomoćna bića samilosnim srcem,
[bodhisattva] treba provoditi aktivnost vrhovne mudrosti (bodhicarya)
za dobrobit sviju njih.

12

Stjecanjem svih vještina (upaya) i
ostvarenjem vrhovnog probuđenja (samyaksambuddha)
treba postati Buddha, dobri prijatelj svijeta,
oslobođen od ropstva lažnih zamisli.

13

Onaj tko spozna vrhovnu istinu (parama-artha)
uvidom u međuzavisno nastajanje (pratityasamutpada),
taj zna da svijet je prazan i lišen
početka, sredine ili svršetka.

14

Samsara i nirvana su puke pojavnosti;
istina je beznačna, nepromjenjiva, spokojna
od [bespočetnog] početka i blistava.

15

Objekt znanja u snu nevidljiv je nakon buđenja.
Slično tako svijet nestaje onom koji se probudi iz tame neznanja (avidya).
Postojanje privida nije doli privid.
Kad sve je složeno [od uzroka i uvjeta], ništa nije zbiljska stvar.
Takva je priroda svih stvari.

16

Rođeni nije rođen.
Rođenje je lažna zamisao [običnih] ljudi.
Takve zamisli i [zamišljena] bića nisu utemeljeni [u stvarnosti].

17

Sve je ovo samo um (citta) i postoji samo kao obmana.
Otud izniču dobri i loši činovi, a
iz njih sretna i nesretna rođenja.

18

Kad kotač uma se zaustavi, sve se stvari zaustave.
Zato sve su stvari lišene sopstva [samostojne prirode], a
otud slijedi da su čiste.

19

Zbog mišljenja da stvari bez nezavisne prirode
imaju trajnost, sebstvo i ugodnost,
uronjenima u tamu prijanjanja i neznanja javlja se
ovaj [bezizlazni] ocean postojanja (samsara).

20

Tko da dostigne drugu stranu velikog oceana samsare,
ispunjenog vodom lažnih zamisli,
bez da uđe u veliko vozilo [Mahayane]?
Kako da ove lažne zamisli nastanu u onoga tko
potpuno poznaje ovaj svijet nastao iz neznanja?